

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi sähköisen viestinnän palveluista annettua lakia (917/2014, SVPL) siten, että lain 227 §:ssä säädetystä siirtovelvoitteesta poistettaisiin verkko-palvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoavan teleyrityksen sekä yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjän velvoite siirtää Yleisradion julkisen palvelun radio-ohjelmistot.

Eurooppalaisen sähköisen viestinnän säännöstöä koskeva direktiivi, *teledirektiivi (EU) 2018/1972*, mahdollistaa jäsenvaltioille siirtovelvoitteiden asettamisen tietyin ehdoin. Teledirektiivin 114 artiklan mukaan siirtovelvoitteiden on oltava kohtuullisia, oikeasuhtaisia ja avoimia. Siirtovelvollisuuksia voidaan asettaa, jos merkittävä määrä kyseisten verkkojen ja palvelujen loppukäyttäjistä käyttää niitä pääasiallisena keinonaan vastaanottaa radio- ja tv-ohjelmistoja. Siirtovelvoitteiden on myös oltava välttämättömiä selkeästi määritetyn yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Esityksen tavoitteena on mahdollistaa kaapeliverkoissa tehokkaampi verkon käyttö ja laadullisesti parempien yhteyksien tarjoaminen.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan pienempiä täydennyksiä ja teknisluonteisia muutoksia lain 49 §, 294 § ja 304 §:iin.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	3
2 Nykytila ja sen arviointi.....	4
3 Tavoitteet	6
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	7
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	7
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	8
4.2.1 Yleistä	8
4.2.2 Yritysvaikutukset	8
4.2.3 Yhteiskunnalliset vaikutukset	9
4.2.4 Viranomaisten toiminta.....	12
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	12
5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.....	12
5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot	13
6 Lausuntopalaute.....	14
7 Säännöskohtaiset perustelut.....	14
8 Voimaantulo	16
9 Suhde muihin esityksiin.....	17
9.1 Esityksen riippuvuus muista esityksistä.....	17
10 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	17
LAKIEHDOTUS	22
Laki sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisesta	22
LIITE	25
RINNAKKAISTEKSTI.....	25
Laki sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisesta	25

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Siirtovelvoite

Kaapelitelevisioverkossa toimivat, verkkopalvelua tarjoavat teleyritykset on velvoitettu Suomessa jakamaan Yleisradion televisio- ja radio-ohjelmistot verkoissaan. Kaapelioperaattoreiden lisäksi yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjät kuten taloyhtiöt, kiinteistöyhtiöt ja vastaavat, on velvoitettu huolehtimaan Yleisradion ohjelmistojen saatavuudesta yhteisantennijärjestelmissä. Tarkemmat säännökset siirtovelvoitteesta ovat SVPL:n 227 §:ssä.

Eurooppalaisen sähköisen viestinnän säännöstöä koskeva direktiivi, *teledirektiivi (EU) 2018/1972*, mahdollistaa jäsenvaltioille siirtovelvoitteiden asettamisen tietyin ehdoin. Teledirektiivin 114 artiklan mukaan siirtovelvoitteiden on oltava kohtuullisia, oikeasuhtaisia ja avoimia. Siirtovelvollisuuksia voidaan asettaa, jos merkittävä määrä kyseisten verkkojen ja palvelujen loppukäyttäjistä käyttää niitä pääasiallisena keinonaan vastaanottaa radio- ja tv-ohjelmistoja. Siirtovelvoitteiden on myös oltava välttämättömiä selkeästi määritetyn yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Direktiivin resitaalien mukaan jäsenvaltioiden olisi esitettävä kansallisessa lainsäädännössään asettamilleen siirtovelvollisuuksille puolueettomat perusteet sen varmistamiseksi, että velvollisuudet ovat avoimia, oikeasuhteisia ja selkeästi määriteltyjä. Velvollisuudet olisi suunniteltava siten, että tarjotaan riittävät kannustimet tehokkaille investoinneille infrastruktuuriin.¹

Siirtovelvollisuuksia on arvioitava säännöllisin väliajoin direktiivin 114 artiklan mukaisesti. Resitaalien mukaan siirtovelvollisuuksia olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen vähintään viiden vuoden välein, jotta ne voidaan pitää teknologian ja markkinoiden kehittymisen tasalla ja varmistaa niiden olevan jatkuvasti oikeassa suhteessa tavoitteisiin.²

Liikenne- ja viestintäministeriö on arvioinut siirtovelvoitetta teledirektiivin edellyttämällä tavalla viimeksi 22.6.2022 julkaisemassaan arviomuistiossa. Arviomuistio ja siihen liittyvät taustaselvitykset ja muut materiaalit ovat saatavilla [Hankeikkunassa \(LVM010:00/2022\)](#).

Lisäksi esitetään pienempiä teknisluonteisia muutoksia ja täydennyksiä perustuen nykyisen lainsäädännön seurantaan ja toimeenpanoon.

1.2 Valmistelu

Siirtovelvoite

Liikenne ja viestintäministeriön 22.6.2022 julkaiseman siirtovelvoitetta koskevan arviomuistion pohjalta käynnistettiin säädöshanke Yleisradion radio-ohjelmistoja koskevaan siirtovelvoitteen muuttamiseksi. Esitys on laadittu virkatyönä liikenne- ja viestintäministeriössä.

---

¹ Direktiivi (EU) 2018/1972, resitaali 308.

² Direktiivi (EU) 2018/1972, resitaali 309.

Siirtovelvoitesääntelyä koskevaa arviomuistiota varten teetettiin erilaisten sääntelyvaihtoehtojen vaikutuksia arvioiva konsulttiselvitys (KPMG). Lisäksi selvitettiin eräiden muiden maiden siirtovelvoitesääntelyä (Cullen International). Arviomuistion laadinnan yhteydessä järjestettiin sidosryhmätilaisuus 7.12.2021. Arviomuistiosta laadittiin luonnos, joka oli lausuttavana maaliskuussa 2022 kahden viikon ajan. Lausunnot, lausuntoyhteenvedo sekä muut materiaalit ovat saatavilla Lausuntopalvelussa sekä Hankeikkunassa (LVM010:00/2022). Lopullinen arviomuistio julkaistiin 22.6.2022. Edellä mainittujen lisäksi siirtovelvollisuussääntely oli esillä myös vuonna 2020 sähköisen viestinnän palveluista annetun lain uudistushankkeen yhteydessä.³

2 Nykytila ja sen arviointi

Siirtovelvoite

Siirtovelvoitteesta säädetään SVPL 227 §:ssä. Pykälän 1 momentin mukaan verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoava teleyritys on velvollinen siirtämään verkossa ilman korvausta maanpäällisessä joukkoviestintäverkossa harjoitetun televisio- ja radiotoiminnan osalta Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 §:n 1 momentissa tarkoitetut, verkon sijaintikunnassa vastaanotettavissa olevat julkisen palvelun televisio- ja radio-ohjelmistot ja ohjelmistoihin sisältyvää ohjelmaa varten toimitetun vapaasti vastaanotettavan aineiston sekä ohjelmistoihin liittyvät oheis- ja lisäpalvelut.

Siirtovelvoite koskee pykälän 2 momentin mukaan myös verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoavaa teleyritystä, jos teleyritys käyttää ohjelmistojen välittämiseen muuta kuin perinteistä kaapelitelevisiotekniikkaa, kun ohjelmistojen vastaanotto on mahdollista tavanomaisilla vastaanottolaitteilla. Edelleen pykälän 3 momentin mukaan siirtovelvollisuutta ei ole, jos kaapelitelevisioverkon välityskyky on teleyrityksen käytössä sen omassa televisio- tai radiotoiminnassa tai jos se on tarpeen tähän tarkoitukseen yrityksen kohtuullista tulevaa tarvetta varten. Teleyrityksen ei myöskään lain mukaan tarvitse siirtovelvollisuuden täyttämiseksi tehdä kaapelitelevisioverkkoon olennaisia taloudellisia investointeja vaatuvia parannuksia.

Pykälän 4 momentin mukaan Yleisradion ohjelmistot niihin liittyvine palveluineen on tarjottava käyttäjälle maksutta. Teleyritys voi kuitenkin vaatia käyttäjältä kohtuullisen maksun verkon ylläpidosta. Lisäksi pykälän 5 momentissa säädetään, että ohjelmistot tulee tarjota käyttäjälle muuttamattomina ja samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa.

Kaapelioperaattoreiden lisäksi siirtovelvollisuus koskee yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjiä, kuten taloyhtiöitä. Pykälän 6 momentin mukaan kiinteistön käyttäjien päätelaitteisiin joukkoviestinnän välittämiseen käytettävän, kiinteistön sisäistä tai kiinteistöjen välistä yhteisantenniverkkoa hallinnoivan tai sen omistavan asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön tai muun niihin verrattavan yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjän on huolehdittava siitä, että ohjelmistot ja palvelut ovat käyttäjien saatavilla muuttamattomina ja samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa.

Televisio- ja radio-ohjelmistojen siirtovelvoitetta on arvioitu viimeksi vuonna 2016⁴, jolloin katsottiin, että kaupallisten yleisen edun kanavien siirtovelvoitteelle ei enää nähty olevan sellaisia yleisen edun turvaamisen kannalta riittäviä perusteita, jotka olisivat (silloisen yleispalveludirektiivin tarkoittamalla tavalla) suhteellisuusperiaatteen mukaisia ja tarpeellisia yleisen edun

---

³ HE 98/2020 vp

⁴ LVM/571/03/2016

mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Yleisradion julkisen palvelun ohjelmistojen osalta siirtovelvoite pysyi arvion jälkeen ennallaan.

Sidosryhmäarvioiden perusteella radio on kytkettynä yhteisantenniverkkoon arviolta 5-10% verkon potentiaalisista käyttäjistä. Lisäksi on huomioitava, että kaapeliradion aktiivisten käyttäjien määrä lienee todennäköisesti pienempi kuin niiden talouksien määrä, joilla radio on kytkettynä yhteisantenniverkkoon. Radio-ohjelmien jakelu kaapelitelevisioverkossa ja yhteisantenniverkoissa asettaa kuitenkin verkon käytölle teknisen rajoitteen, joka vaikuttaa kaapelilaa- jakaistan laadulliseen kehittämiseen.

Sidosryhmäaineistojen perusteella Yleisradion radiokanavien jakelu rajoittaa kaapelilaa- jakaistan laadullista kehittämistä erityisesti verkkoliikenteen paluusuunnan osalta. Tällä rajoitteella voi olla vaikutuksia muun muassa asiakkaiden kokemaan palvelutasoon sekä mahdollisesti esimerkiksi videopuheluiden laatuun, pilvipalveluihin sekä vastaaviin paluusuuntaa tarvitseviin toimintoihin. Teknisellä tasolla rajoite ilmenee siten, että radiokanavat kaapeliverkossa estävät tehokkaamman taajuusjaon käyttöönottamisen ja mahdollisesti myös uudempien teknologia- sukupolvien toteuttamisen.

Kaapelilaa- jakaistapalveluja käyttää merkittävä määrä kotitalouksia joko taloyhtiöliittymien tai kuluttajaliittymien kautta. Kotitalouksilla oli vuoden 2021 lopussa noin 500 000 kaapelilaa- jakaistaliittymää. Kaapelilaa- jakaistapalveluista arviolta yli 90 % toimii yhteisantenniverkoissa. Siksi radio-ohjelmien jakelu myös yhteisantenniverkoissa estää käytännössä kaapelilaa- jakaistapalveluiden yllä mainitun kehittämisen.

Radioluvan ja radiotaajuuksien varauksen peruuttaminen

Sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 6 luvussa säädetään radioluvasta. Lain 39 §:n mukaan radiolähettimen hallussapito ja käyttö edellyttävät Liikenne- ja viestintäviraston myöntämä radiolupaa. Radiolähettimen hallussapitoon ja käyttöön ei tarvita radiolupaa, jos radiolä- hetin toimii ainoastaan Liikenne- ja viestintäviraston sille määräämällä yhteistajuudella ja sen vaatimustenmukaisuus on varmistettu tässä laissa säädetyllä tavalla. Liikenne- ja viestintävi- rasto voi antaa tällaisen radiolähettimen käyttöä rajoittavia määräyksiä, jotka ovat taajuuksien tehokkaan ja tarkoituksenmukaisen käytön sekä häiriöiden estämisen tai poistamisen kannalta tarpeellisia. Lain 6 luvussa säädetään lisäksi muista tilanteista, jolloin radiolupaa ei tarvita, ra- dioluvan myöntämisestä, taajuusvarauksesta ja sen myöntämisestä, radioluvan ehdoista, radio- luvan uusimisesta, muuttamisesta, siirtämisestä, vuokraamisesta ja peruuttamisesta sekä häiriö- suojauksesta.

SVPL 34 §:n 2 momentin mukaan analogista radiotoimintaa, jossa toiminnan kesto on enintään kolme kuukautta, saa harjoittaa radioluvalla ilman ohjelmistotoimilupaa. Lisäksi vähäistä, raja- tulla alueella harjoitettavaa radiotoimintaa saa harjoittaa ilman ohjelmistotoimilupaa. Radiolupa lainkohdassa tarkoitettuun toimintaan on 40 §:n 8 momentin mukaan myönnettävä, jos ei ole ilmeistä syytä epäillä, että hakija rikkoo tätä lakia tai syyllistyy rikoslain 11 luvun 10 §:ssä tarkoitettuun kiihottamiseen kansanryhmää vastaan taikka 10 a §:ssä tarkoitettuun törkeään kii- hottamiseen kansanryhmää vastaan tai mainitun lain 34 a luvun 5 e §:ssä tarkoitettuun terroris- mirikoksiin liittyvään julkiseen kehottamiseen. Radioluvan ja radiotaajuuksien peruuttamista koskevaan SVPL 49 §:n ei sisälly mahdollisuutta peruuttaa radiolupaa tai radiotaajuuksien va- rausta näitä myöntämisedellytyksiä vastaavissa tilanteissa, eivätkä radioluvan myöntämis- ja peruutusedellytykset siten vastaa toisiaan.

SVPL 41 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan yhtenä radioluvan myöntämisen edellytyksenä on, ettei ole perusteltua syytä epäillä hakijan ilmeisesti vaarantavan kansallista turvallisuutta. Tilanteissa, joissa radioluvan myöntäminen ilmeisesti vaarantaisi kansallista turvallisuutta, lupasia siirtyy SVPL 40 §:n 3 momentin mukaisesti Liikenne- ja viestintävirastolta valtioneuvoston ratkaistavaksi. Kansallisen turvallisuuden vaarantuminen ei kuitenkaan ole SVPL 49 §:ssä radioluvan peruuttamisperuste. Koska kansallisen turvallisuuden vaarantumista arvioidaan osana radionluvan myöntämistä, on perusteltua, että radiolupa voidaan myös vastaavin syin peruuttaa. Näin ollen peruuttamissäännöstä tulisi myös tältä osin täydentää.

Analogisessa radiotoiminnassa lyhytaikaisia radiolupia myönnetään vuositasolla useita satoja. Vuosittain lyhytaikaisen radiotoiminnan taajuuksia on ollut käytössä 300-400 kappaletta eri puolilla maata. Kolmen kuukauden radioluvilla lähetettävälle sisällölle on pääkaupunkisudulla kuulijoita esimerkiksi 400 w lähettimellä yli 1,2 miljoonaa. Analogiseen radiotoimintaan myönnettävien radiolupien lisäksi radiolupia myönnetään SVPL 39 §:n mukaisesti laajalti myös muille radiolähettimille, esimerkiksi tutkille, satelliiteille, maa-asetuille ja lukuisille erilaisille yksityisille radioverkoille. Voimassaolevia radiolupia kyseisen kaltaisiin käyttötarkoituksiin on vuositasolla tyypillisesti ollut noin 30 000.

Televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksun määrä

SVPL 294 §:n 2 momentin mukaan televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksu peritään vuosittain kahdessa erässä. Maksu määrätään maksettavaksi Liikenne- ja viestintäviraston päätöksellä. Liikenne- ja viestintäviraston käytännön toiminnassa on havaittu, että valvontamaksun perimisen joustavoittamiseksi ja selkeyttämiseksi, tulisi mahdollistaa maksun periminen myös yhdessä erässä.

Liikenne- ja viestintäviraston erityiset tehtävät

SVPL 304 §:n 2 momentin mukaan, mitä 302, 303, 308, 309, 311–315, 325, 330–332, 336, 340, 344 ja 345 §:ssä säädetään, koskee myös verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 531/2012, jäljempänä EU:n verkkovierailuasetus, sekä EU:n sähköisen viestinnän sisämarkkina-asetuksen noudattamisen valvontaa ja rikkomisen seuraamuksia sekä mainituista asetuksista johtuvien riitojen ratkaisemista. EU:n verkkovierailusääntelyä on jatkettu 30.6.2022 jälkeen vuoteen 2032 asti. 1.7.2022 voimaantuleva verkkovierailuasetus, joka kumoaa SVPL:n 304 §:ssä viitatusen asetuksen, annettiin 6.4.2022. Lainkohdan viittaus asetukseen tulisi päivittää uudistuneen EU-sääntelyn myötä.

3 Tavoitteet

Siirtovelvoite

Esityksen tavoitteena on Yleisradion radio-ohjelmistoja koskeva siirtovelvoite poistamalla, mahdollistaa kaapelitelevisio- ja yhteisantenniverkoissa tehokkaampi verkon käyttö ja laadullisesti parempien yhteyksien tarjoaminen.

Teledirektiivin 114 artikla edellyttää, että jäsenmaiden asettamien siirtovelvollisuuksien tulee olla kohtuullisia, oikeasuhtaisia, avoimia ja niiden tulee olla välttämättömiä selkeästi määritellyn yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Edelleen teledirektiivi edellyttää, että merkittävä määrä kyseisten verkkojen ja palvelujen loppukäyttäjistä käyttää niitä pääasiallisena

keinonaan vastaanottaa radio- tai televisiolähetyksiä. Teledirektiivin mukaisesti jäsenmaiden tulee arvioida asetettuja siirtovelvoitteita säännöllisesti, mutta vähintään viiden vuoden välein.

Liikenne- ja viestintäministeriö on arvioinut 22.6.2022 julkaisemassaan arviomuistiossa siirtovelvoitteen ajantasaisuutta. Arvion pohjalta esitetään Yleisradion radio-ohjelmistoja koskevan siirtovelvoitteen poistamista. Televisio-ohjelmistoja koskevaan siirtovelvoitteeseen ei esitetä muutoksia. Siten esityksen tavoitteena on lisäksi muuttaa kansallinen siirtovelvoitesääntely vastaamaan EU-sääntelyn asettamia vaatimuksia.

Edellisessä luvussa kuvatulla tavalla radion jakelu kaapelitelevisio- ja yhteisantenniverkoissa asettaa teknisen rajoitteen kaapelilaajakaistan laadulliselle kehittämiselle etenkin verkon paluusuunnan osalta ja siten rajoittaa verkon tehokasta käyttöä. Muutoksen tavoitteena on poistaa tämä rajoite ja edistää laadukkaampien sekä nopeampien laajakaistayhteyksien tarjoamista kaapeliverkoissa.

Radio-ohjelmistojen siirtovelvoite on tästä syystä tarpeen poistaa myös yhteisantenniverkon ylläpitäjiltä. Niiden tulee jatkossakin huolehtia siitä, että Yleisradion televisio-ohjelmistot ovat käyttäjien saatavilla muuttamattomina ja samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa.

Muut muutokset

Ehdotuksen tavoitteena on täydentää lupaviranomaisen radioluvan peruuttamista koskevia 49§:n toimivaltuuksia vastaamaan radioluvan myöntämisen edellytyksiä kansallisen turvallisuuden sekä tiettyjen rikoslaissa rangaistavaksi säädettyjen rikosten osalta. Lisäksi televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksun määrää (294 §) ja Liikenne- ja viestintäviraston erityisiä tehtäviä (304 §) koskevien ehdotusten tavoitteena on päivittää laki vastaamaan ajantasaista EU-oi-keutta ja joustavoittaa valvontamaksujen perimistä.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

Siirtovelvoite

Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettavaksi sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 227 §:ää siten, että nykyinen kaapelitelevisiossa verkkopalvelua tarjoavien teleyritysten sekä yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjien velvollisuus siirtää verkoissaan Yleisradion radio-ohjelmistot poistettaisiin.

Yleisradion televisio-ohjelmistoja koskeva siirtovelvoite säilyisi kaikilta osin ennallaan. Teleyritysten ja yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjien olisi siten jatkossakin jaeltava verkoissaan Yleisradion televisio-ohjelmistot muuttamattomina ja samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa.

Radioluvan ja radiotaajuuksien varauksen peruuttaminen

Radioluvan peruuttamista koskevaan säännökseen tehtäisiin lisäykset siten, että lupa voitaisiin peruuttaa myös silloin, jos radioluvan haltija ilmeisesti vaarantaa kansallista turvallisuutta, tois-
tuvasti ja vakavasti rikkoo tätä lakia tai syyllistyy rikoslaissa tarkoitettuun kiihottamiseen kansanryhmää vastaan, törkeään kiihottamiseen kansanryhmää vastaan tai terroristisessa tarkoituk-
sessa tehtyyn julkiseen kehottamiseen rikokseen.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Yleistä

Siirtovelvoite

Teleyrityksiä sekä yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjiä koskeva siirtovelvoite velvoittaa Yleisradion radio-ohjelmistojen jakeluun kaapelitelevisio- ja yhteisantenniverkoissa. Näissä tapauksista lähetyksiä kuunnellaan radiolla, joka on kytketty kiinteistön verkkoon. Tämä on kuitenkin vain yksi mahdollinen tapa vastaanottaa radiolähetyksiä ja vastaanotolle on vaihtoehtoisia tapoja. Näitä vaihtoehtoisia ja huomattavasti kaapelivastaanottoa yleisempiä tapoja ovat mm. radio-ohjelmistojen kuuntelu radiovastaanottimen oman antennin kautta tai internetin välityksellä.

Radioluvan ja radiotaajuuksien varauksen peruuttaminen

Radioluvan peruuttamista koskeva muutos yhdenmukaistaisi radioluvan myöntämisen ja peruuttamisen perusteita.

4.2.2 Yritysvaikutukset

Siirtovelvoite

Sidosryhmäaineistojen perusteella Yleisradion radiokanavien jakelu kaapeliverkoissa rajoittaa kaapelilaajakaistan laadullista kehittämistä erityisesti verkkoliikenteen paluusuunnan osalta. Edellä kuvattujen teleyritysten asiakkaille aiheutuvien haittojen lisäksi nykyinen Yleisradion radio-ohjelmistojen siirtovelvoite aiheuttaa teknisellä tasolla rajoitteen, joka estää tehokkaamman taajuusjaon käyttöönottamisen ja mahdollisesti myös uudempien teknologiasukupolvien toteuttamisen. Haittaa voidaan pitää kaapeliverkkoja omistavien operaattorien liiketoiminnalle merkittävänä.

Esitetty muutos poistaisi teleyrityksiltä verkon käytön teknisen rajoitteen. Muutoksen myötä teleyritysten olisi mahdollista parantaa kaapelilaajakaista-asiakkaille tarjoamia palveluita.

Siirtovelvoite koskee vain Yleisradion radiokanavia, mutta mikäli ULA-taajuudet otetaan laajakaistakäyttöön kaapelitelevisioverkoissa ja yhteisantenniverkoissa, muutos todennäköisesti koskee myös kaupallisia radiokanavia. Yleisradion radiokanavien siirtovelvoitteesta luovuttaessa on mahdollista, että kaikkien ULA-radiokanavien jakelu kaapeliverkoissa päättyy. Toisaalta on mahdollista, että radiokanavien jakelua jatketaan markkinaehtoisesti ainakin osassa verkkoja kaupallisten sopimusten pohjalta.

Tällä hetkellä voimassaolevan Yleisradion televisio- ja radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen vaikutuksia selvittävässä KPMG:n raportissa arvioitiin yleisellä tasolla siirtovelvoitteesta teleyrityksille aiheutuvia kustannuksia. Selvityksessä ei noussut erityisesti esille radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteesta teleyrityksille aiheutuvia kustannuksia, ja kustannuksia arvioitiin yleisellä tasolla. Selvitysten perusteella kaapelioperaattoreille syntyy yleisesti kustannuksia esimerkiksi jakeluverkon suunnittelusta, rakentamisesta, ylläpidosta, jakelun monitoroinnista, asiakaspalvelusta, verkon sekä tv-alustojen ja palveluiden suunnittelusta, rakentamisesta ja ylläpidosta sekä erilaisten järjestelmien operoinnista ja hallinnasta. Selvityksessä ei kuitenkaan arvioitu yksityiskohtaisesti Yleisradion kanavien siirtovelvoitteesta yksinomaan johtuvia tai

siitä erityisesti johtuvia kustannuksia. Yleisradion kaikkien nykyisten kanavien jakelusta kaapeliverkossa ja IPTV:ssä arvioidaan teleyrityksiltä saatuihin tietoihin pohjautuen aiheutuvan kolmelle suurimmalle operaattorille kustannuksia yli 700 000 euroa vuositasolla. Kustannusten arvioidaan kuitenkin olevan suhteellisin pieniä suhteutettuna kaapelioperaattoreiden vuosittaiseen liikevaihtoon. Erityisesti radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteesta aiheutuvia kustannuksia ei arvioitu.

Jollei siirtovelvoitetta poistettaisi, olisi teleyhtiöille vaihtoehtona investoida muihin tapoihin kasvattaa laajakaistapalveluiden kapasiteettiä kaapeliverkoissa. Vaihtoehtoisia tapoja ovat muun muassa teknologian päivittäminen ja kaapeliverkon ns. solukoon pienentäminen. Teknologiapäivitykset riippuvat sidosryhmäarvioiden perusteella myös käytetystä taajuusjaosta, joten siirtovelvoitteen säilyttäminen hankaloittaisi tai mahdollisesti jopa estäisi näitä. Toisaalta solukoon pienentäminen aiheuttaa tyypillisesti tarpeen päivittää kaapeliverkon fyysistä rakennetta ja siten niiden toteuttaminen saattaa vaatia kaivuutöitä tai muita verkkorakenteen muutoksia. Näiden muutosten kustannukset ovat vaikeasti arvioitavia sekä verkko- ja operaattorikohtaisia johtuen verkkojen eroista. Kustannusten voidaan kuitenkin arvioida olevan erittäin suuria.

Mikäli radio-ohjelmistojen siirtovelvoite poistettaisiin vain teleyrityksiltä, tulisi kaapelitelevisioverkkoon liitettyjen taloyhtiöiden ja muiden yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjien järjestää radio-ohjelmistojen vastaanotto erillisellä ULA-antennilla. Mikäli taloyhtiön yhteisantenniverkkoon ei ole rakennettu antennivastaanottoa, sen tulisi asentaa katolle uusi antennimasto sekä rakentaa katolta kaapelointi kiinteistön talojakamoon. Tästä voidaan arvioida syntyvän merkittäviä kustannuksia. Lisäksi mikäli siirtovelvoitetta ei poisteta ehdotetun mukaisesti, se häittäisi merkittävästi kiinteistön ja sen asukkaiden käytössä olevien kaapelilaajakaistayhteyksien parantamista.

Yleisradion toiminnan osalta on huomattava, että radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen päättyessä ei lainsäädännöllisin keinoin enää turvata Yleisradion radio-ohjelmistojen saatavuutta teleyritysten ja yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjien verkoissa. Radion taajuusalueiden siirtyessä laajakaistakäyttöön ei Yleisradio tai sen hallintoneuvosto voi vaikuttaa radio-ohjelmistojen saatavuuteen edellä mainituissa verkoissa.

4.2.3 Yhteiskunnalliset vaikutukset

Siirtovelvoite

Siirtovelvoitetta on pidetty perusteltuna Yleisradion julkisen palvelun velvoitteen toteuttamisen kannalta. Lisäksi siirtovelvoitesääntelyllä on samalla osaltaan turvattu myös erityisryhmien palveluiden saatavuutta. Yleisradion radiokanavien jakelu kuitenkin rajoittaa kaapelilaajakaistan laadullista kehittämistä erityisesti verkkoliikenteen paluusuunnan osalta. Tällä rajoittamisella voi olla vaikutuksia muun muassa asiakkaiden kokemassa palvelutasossa sekä mahdollisesti esimerkiksi videopuheluiden laadussa, pilvipalveluissa sekä vastaavissa paluusuuntaa tarvitsevilla toiminnoilla. Teknisellä tasolla rajoite ilmenee siten, että radiokanavat kaapeliverkossa estävät tehokkaamman taajuusjaon käyttöönottamisen ja mahdollisesti myös uudempien teknologiasukupolvien toteuttamisen. Asiakashaittaa voidaan arvioida nykyisten ja potentiaalisten kaapelilaajakaista asiakkaiden lukumäärällä. Kaapeliverkkoja hyödyntäviä laajakaistapalveluita käyttää merkittävä määrä kotitalouksista joko taloyhtiö- tai kuluttajaliittymien kautta. Kotitalouksilla oli vuoden 2021 lopussa noin 500 000 kaapelilaajakaistaliittymää.

Yleisradion radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen poistamisessa olisi siten huomattava, että suurella joukolla suomalaisia on käytössään kaapelilaajakaistaliittymä, jonka laadulliseen kehittämiseen vaikuttavat kaapeliradiolle varatut taajuudet. Radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen poistamisella mahdollistetaan kaapelilaajakaistan kehittäminen, kuluttajille paremman asiakaskokemuksen tarjoaminen ja laadukkaammat yhteydet esimerkiksi videopuheluissa ja muissa suurta paluukaistaa vaativissa toiminnoissa.

Käytettävissä ei ole tarkkoja tietoja siitä, kuinka suuri käyttäjämäärä käyttää radiota pelkästään kiinteistön antenniverkon kautta. Kaikki käytettävissä olevat kaapeliradion käyttäjämääriin liittyvät luvut perustuvat siten etenkin sidosryhmäaineistoihin ja -arvioihin. Kaapeliradion käyttäjämääriin liittyvät tässä esitetyt arviot ovat asiantuntija-arvioita, ja vaikutusten arviointiin liittyy siten epävarmuutta.

Sidosryhmäarvioiden perusteella vain noin 5-10 % käyttäjistä on kytkenyt radionsa kiinteistön antenniverkkoon. Tilastokeskuksen mukaan kerrostaloissa ja rivitaloissa on yhteensä noin 1,67 miljoonaa asutokuntaa ja voidaan arvioida, että tämä vastaa hyvin myös yhteisantenniverkkotalouksien määrää. Muutos voi siten potentiaalisesti vaikuttaa arviolta enimmillään 85 000 - 170 000 kotitalouteen. Joidenkin sidosryhmäarvioiden perusteella 5 % kotitalouksista olisi enimmäismäärä ja todennäköinen käyttäjämäärä olisi vieläkin pienempi. Toisten sidosryhmäarvioiden mukaan käyttäjämäärä taas olisi suurempi. Kuitenkin on huomattava, että kaapelilaajakaispalveluista arviolta yli 90 % toimii yhteisantenniverkoissa. Näin ollen muutoksen mahdollisia vaikutuksia voidaan arvioida myös kaapelilaajakaistaliittymien määrän kautta. Radion ollessa kytkettynä noin 5-10 % kotitalouksissa kiinteistön antenniverkkoon, kohdistuu muutoksen vaikutukset todennäköisesti 25 000 – 50 000 kotitalouteen. Kiinteistön omistajalla ei ole mitään erityistä syytä lopettaa radion vastaanottoa, mikäli kiinteistössä ei tarjota kaapelilaajakaistaa ja siksi kaapelilaajakaistaliittymistä laskettu luku vastaa todennäköisesti parhaiten kotitalouksien määrää, johon muutos vaikuttaa radiolähetysten osalta. Lisäksi lienee todennäköistä, että pelkästään kiinteistön antenniverkkoon radionsa kytkeneiden aktiivisten käyttäjien määrä on edellä mainittuja lukuja pienempi. Tarkkoja tietoja käyttäjämääristä ei ole.

Sidosryhmistä teleoperaattorit ovat esittäneet radio-ohjelmistoja koskevan siirtovelvoitteen purkamista, jotta verkkoa voitaisiin hyödyntää tehokkaampaan käyttöön. Näin ollen lienee todennäköistä, että Yleisradion radio-ohjelmistoja koskevan siirtovelvoitteen purkamisen johdosta Yleisradion radiokanavien jakelu kaapelioperaattoreiden verkoissa lopetettaisiin tulevaisuudessa, jotta verkkoa voidaan hyödyntää muuhun käyttöön. Mikäli Yleisradion radio-ohjelmistoja koskeva siirtovelvoite puretaan, kaapeliradion käyttäjien olisi viime kädessä käytettävä radiovastaanottoon vaihtoehtoisia jakeluteitä. Kaapeliradiolle vaihtoehtoisia vastaanottotapoja ovat esimerkiksi nettiradio tai radiovastaanottimen oman antennin hyödyntäminen, mikä onnistuu todennäköisesti suurimmassa osassa tapauksia ilman mitään lisätoimenpiteitä tai kytkemällä vastaanottoimeen erillinen ulkoinen antenni.

Kaapeliradion käyttäjäjoukon osana on todennäköisesti sellainen vastaanottajaryhmä, jolle siirtymä vaihtoehtoiseen jakelutapaan voi olla vaikeampi. Rajoitteita voivat olla jakelun tekniset rajoitteet, esimerkiksi antenniverkon radiojakelun tavoittamattomuus; taloudelliset rajoitteet, kuluttajalla ei ole riittäviä taloudellisia mahdollisuuksia hankkia esimerkiksi sopivia päätelaitteita tai; osaamiseen liittyvät rajoitteet, kuluttajalla ei ole osaamista käyttää muita radionkuuntelun tapoja, esimerkiksi internet-radiota. Rajoitteista kärsivien kuluttajien lukumäärän arvioiminen nykytiedoilla on käytännössä hyvin vaikeaa, koska kaapeliradion käyttäjistä ei ole saatavilla tilastotietoa.

Siirtovelvoitteesta luopumisella voidaan nähdä olevan negatiivisia vaikutuksia erityisesti niihin, joille siirtyminen muihin radion jakeluteknikoihin on haastavaa edellä mainituista syistä.

Yleisradion radio-ohjelmistot välitetään valtaosassa maata suuritehoisilla lähettimillä, jolloin radiokanavilla on saavutettavissa tyypillisesti hyvä sisäpeitto myös antenniverkon kautta tavallisella radiolla tai muilla ULA-ratkaisuilla. Taajuussuunnittelussa peittoaluetarkastelut tehdään ulkoantennivastaanotto-oletuksella ja tyypillisesti päällekkäisiä peittoalueita pyritään välttämään. Tällöin sisätilakuuluvuus tyypillisesti on heikompaa peittoalueen reuna-alueilla tai esimerkiksi raskarakenteisissa kivitaloissa. Suurtehoradioverkoissa, jollaisia Yleisradion verkot ovat, radiokanavien peittoalueilla on paljon päällekkäisyyttä ja peitto on kattavaa myös maantieteellisesti. Tällainen kattava ja osin päällekkäinen peitto tukee sisätilavastaanottoa myös ilman kattoantenniliitäntää. Siten kotitalouksille ei arvion mukaan aiheutuisi siirtymästä lisäkuluja. Mikäli radion kuuluvuus ei sisällä kuitenkaan riitä, tilannetta voitaisiin arvion mukaan parantaa radiovastaanottoon tarkoitettulla sisätilojen lisäantennilla. Lisäantennien hinnat ovat arviolta noin 5-30 euroa. Lisäantennin ohella myös radion sijoittaminen lähemmäs ikkunaa tai muuhun sellaiseen paikkaan asunnossa, missä kuuluvuus on paras, voi usein auttaa sisätilakuuluvuuden parantamisessa.

Laajakaistan kautta on kuunneltavissa suomalaisten radioiden verkkopalvelu radiot.fi, missä on kuunneltavissa Yleisradion kanavat sekä valtaosa kaupallisesta tarjonnasta. Yle Areena -soveluksen kautta on mahdollista kuunnella radiota mm. älylaitteilla ja Yle Areenalla on viikoittain noin 677 000 kuuntelijaa.⁵

Yleisradion radio-ohjelmistojen lisäksi siirtovelvoitteesta luovuttaessa on huomattava, että mahdollisesti kaikkien ULA-radiokanavien jakelu kaapeliverkoissa päättyy, mikäli ULA-taajuudet kaapelissa otetaan laajakaistakäyttöön. Käyttäjän kannalta velvoitteen purkamisella voi siten olla vaikutus myös muiden kuin Yleisradion radiokanavien vastaanottoon. Siirtovelvoite koskee nykyiselläänkin vain Yleisradion radiokanavia, mutta mikäli ULA-taajuudet kaapelissa otetaan laajakaistakäyttöön, muutos todennäköisesti koskee myös kaupallisia radiokanavia.

Ohjelmistojen saavutettavuus liittyy Yleisradion televisio-ohjelmistoihin, joissa tulee olla liitetynä ääni- ja tekstityspalvelu sen mukaisesti, mitä sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 211 §:ssä säädetään. Yleisradiota koskee muita toimijoita laajemmat velvoitteet tarjota näitä palveluita. Lisäksi Yleisradion tulee tuottaa palveluja julkisen palvelun ohjelmatoiminnassaan myös viittomakielellä. Tässä yhteydessä huomattavaa on, että Yleisradion televisio-ohjelmistojen siirtovelvoitteeseen ei esitetä muutosta.

Sidosryhmillä on ollut siirtovelvoitesääntelyn perusteltavuudesta ja jatkosta erilaisia näkemyksiä. Osa kannatti siirtovelvoitteen kokonaista tai osittaista purkamista, osa piti velvoitteen säilyttämistä ennallaan edelleenkin perusteltuna ja osa esitti siirtovelvoitteen laajentamista. Erilaisten näkemysten pohjalta siirtovelvoitesääntelyä koskevassa arviomuistiossa tarkasteltiin seuraavia sääntelyvaihtoehtoja: 1) siirtovelvollisuussääntelyn muuttaminen Yleisradion tv- ja radio-ohjelmistojen osalta; 2) siirtovelvollisuussääntelyn muuttaminen pelkästään Yleisradion radio-ohjelmistojen osalta; 3) siirtovelvollisuussääntelyn säilyttäminen ennallaan (Yleisradion tv- ja radio-ohjelmistoja koskevan siirtovelvoitteen säilyttäminen); ja 4) siirtovelvoitteen laajentaminen (hybriditeleviopalveluita koskeva sääntelyn tarkentaminen tai uusien kanavien lisääminen siirtovelvoitteen piiriin). Jotkin sidosryhmät kiinnittivät erityistä huomiota erilaisten väestöryhmien tasapuoliseen kohteluun ja saavutettavaan tiedonvälitykseen korostaen radion tietoverkkoyhteyksistä riippumattoman saatavuuden tärkeyttä kaikkialla Suomessa.

---

⁵ https://www.finnpanel.fi/lataukset/radiovuosi_2022.pdf

On kuitenkin huomioitava, että Finnpanelin⁶ mukaan radio tavoittaa 88% suomalaisista viikoittain. Kaapeliradio nykyisellään edustaa noin 5-10 % verkon potentiaalisista käyttäjistä. Näiden käyttäjien tavoittamiseksi on mahdollista myös hyödyntää radiovastaanottimen omaa antennia ja internetradiota. Näin ollen keskeisiltä osin lähes kaikki kansalaiset ovat myös tavoitettavissa muita vastaanottotapoja hyödyntäen.

4.2.4 Viranomaisten toiminta

Siirtovelvoite

Yleisradion julkisen palvelun erityistehtävänä on välittää viranomaistiedotuksia ja varautua televisio- ja radiotoiminnan hoitamiseen poikkeusoloissa. Audiovisuaalisista palveluista annetun valtioneuvoston asetuksen (18.12.2014/1245) 14 §:n mukaan Yleisradio on velvollinen välittämään väestölle vaaratiedotteita televisio- ja radio-ohjelmistoissa. Nykyisen vaaratiedotelain (466/2012) 5 §:n mukaan vaaratiedote pitää välittää radiossa ja Häätäkeskuslaitoksen tarjoamaan mobiilisovellukseen, minkä lisäksi se voidaan välittää myös televisiossa, jos vaaratiedotteen antava viranomainen niin päättää. Vaaratiedotteiden välittämisen keinovalikoiman laentuminen, eli mobiilisovelluksen lisääminen viralliseksi vaaratiedotuskanavaksi vuoden 2021 alusta, paransi vaaratiedotteiden saavuttavuutta varsinkin sellaisina ajankohtina, joina television ja radion avulla väestön tavoittaminen on rajoitetumpaa.

Vaaratiedottaminen perustuu monikanavaisuuteen ja radio on yksi kanavista, joissa vaaratiedotteet välitetään. Mikäli kaapeliradiota koskeva siirtovelvoite purettaisiin tai velvoitetta kevennettäisiin, kaapeliradion käyttäjien olisi viime kädessä käytettävä radiovastaanottoon vaihtoehtoisia jakeluteitä. Arviolta suurin osa kaapeliradion käyttäjistä siirtyisi käyttämään radiovastaanottimen omaa tai vastaanottimeen liitettyä ulkoista antennia radio-ohjelmistojen vastaanottoon. Esimerkiksi internetradio voisi auttaa tilanteissa, joissa radion sisätilakuuluvuus on huono. Erilaisiin poikkeus- tai häiriötilanteisiin varautumiseksi (mm. sähkökatkokset) kotitalouksiin myös suositellaan yleisesti hankittavaksi muun muassa paristoilla toimiva radio varaparistoinen.

Eräät sidosryhmät katsoivat arviomuistiota koskevissa lausunnoissaan, että Yleisradion televisio- ja radio-ohjelmistoja koskeva siirtovelvoite tulee säilyttää nykyisenlaisena, jotta vaaratiedotteiden jakelu voidaan turvata myös erilaisissa kriisitilanteissa ja poikkeusoloissa. Näiden näkemysten mukaan Yleisradiolla on vaaratiedottamisessa merkittävä rooli, jota ei pidä heikentää nykyisestä. Liikenne- ja viestintäministeriön oman arvion mukaan radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen poistaminen ei merkittävästi heikentäisi vaaratiedottamista.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Vaihtoehtoisesti teyryityksiä koskevaa radio-ohjelmien siirtovelvoitetta voitaisiin ehdottaa kevennettäväksi. Radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen keventäminen voisi tarkoittaa pykälän muuttamista siten, että 1) Yleisradion radio-ohjelmistojen siirtovelvoitetta ei olisi, jos kaapeli-televisioverkon välityskyky on välttämätöntä osoittaa kaapelilaajakaistaliikenteen tarpeisiin; tai

---

⁶ https://www.finnpanel.fi/lataukset/radiovuosi_2022.pdf

2) Yleisradion radio-ohjelmistojen siirtovelvoitetta ei olisi, jos siirtovelvoitteen täyttäminen radio-ohjelmistojen osalta estää teleyritystä kehittämästä verkkoaan teknis-taloudellisesti tarkoituksenmukaisella tavalla.

Edellä mainittujen toteutusvaihtoehtojen osalta todennäköistä kuitenkin olisi, että kaapeliradion jakelu päättyisi, koska taajuudet otettaisiin muuhun käyttöön. Molemmissa esitetyissä tavassa asia jää pääasiallisesti teleyhtiön harkintavaltaan. Näin ollen sidosryhmäaineistojen ja -kantojen perusteella kaapelitelevisioverkon välityskyky olisi tarkoituksenmukaista siirtää teknis-taloudellisen harkinnan pohjalta radiojakelusta kaapelilaajakaistan käyttöön. Siten voidaan arvioida, että lopputuloksen kannalta vaikutus olisi sama kuin teleyrityksiä koskevan Yleisradion radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen poistamisella. Vaihtoehtoisista toteutustavoista aiheutuisi myös teleyrityksille näyttötaakka ja valvovan viranomaisen olisi viime kädessä tutkittava asian ollessa epäselvä, että täyttääkö laissa määritellyt ehdot.

Edelleen vaihtoehtona olisi säilyttää radio-ohjelmistojen siirtovelvoite yhteisantenni verkoissa. Mikäli radio-ohjelmistojen siirtovelvoite poistettaisiin vain teleyrityksiltä, tulisi kaapelitelevisioverkkoon liitettyjen taloyhtiöiden ja muiden yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjien järjestää radio-ohjelmistojen vastaanotto erillisellä ULA-antennilla. Mikäli taloyhtiön yhteisantenni-verkkoon ei ole rakennettu antennivastaanottoa, sen tulisi asentaa katolle uusi antennimasto sekä rakentaa katolta kaapelointi kiinteistön talojakamoon. Tästä voidaan arvioida syntyvän merkittäviä kustannuksia. Lisäksi mikäli siirtovelvoitetta ei poisteta ehdotetun mukaisesti myös yhteisantenniverkoilta, se häittäisi merkittävästi kiinteistön ja sen asukkaiden käytössä olevien kaapelilaajakaistayhteyksien parantamista.

Kun ottaa huomioon edellä mainitut vaihtoehtoihin toteutustapoihin liittyvät vaikutukset, pidetään perustellumpana teleyrityksiä ja yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjiä koskevan radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen poistamista.

Radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteen ehdotetaan päättyvän siirtymäajan jälkeen 31.12.2023. Vaihtoehtoisesti muutoksen voimaantulolle voitaisiin esittää myös lyhyempää siirtymäaikaa. Lyhyemmässä siirtymäajassa on kuitenkin riskinä, etteivät kaikki kotitaloudet pystyisi siirtymään annetussa ajassa vaihtoehtoihin radion jakeluteihin, jolloin heidän radion kuuntelunsa päättyisi. Edelleen riskinä olisi, ettei radioyhtiöillä olisi aikaa sopia jakelusta kaupallisiin perusteisiin niissä verkoissa, joissa radion jakelulla olisi edellytykset jatkua sopimusperusteisesti. Näin ollen ehdotettua lyhyempää siirtymäaikaa ei pidetä perusteltuna.

5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot

Siirtovelvoitteita eri maissa tarkastelevan Cullen Internationalin laatiman selvityksen perusteella etenkin yleisradioyhtiöiden ohjelmistoja koskevat siirtovelvoitteet ovat EU-maissa yleisiä. Velvoitteiden tarkemmassa sisällössä on maakohtaisia eroja. Siirtovelvoitteet koskevat tyypillisesti ainakin tv-ohjelmistoja. Myös radio-ohjelmistoja koskevia siirtovelvoitteita on asetettu ainakin osassa EU-maita, kuten esimerkiksi Itävallassa ja Portugalissa.⁷

Muista pohjoismaista esimerkiksi Ruotsissa on voimassa tiettyjen kanavien tv-ohjelmistojen siirtovelvoite sähköisissä viestintäverkoissa siten kuin laissa tarkemmin määritellään (Radio- och tv-lag (2010:696), 9 kap. Vidaresändningar i kabelnät). Norjassa kaapelioperaattorit velvoi-

---

⁷ https://api.hankeikkuna.fi/asiakirjat/6a875f2f-5dc5-4ce0-9883-c33d370cdcd5/5384eb20-5dc1-4dd6-ad20-b01e0c6f2326/KIRJE_20220323120043.PDF

tetaan tietyin ehdoin jakamaan yleisradioyhtiö NRK:n sekä kanavayhtiö Freen televisio-ohjelmistot (Regulation relating to broadcasting and audiovisual on-demand services, Section 4-2. Duty to transmit). Cullen Internationalin selvityksen mukaan siirtovelvoitesääntely on myös Tanskassa voimassa ja sääntelyllä turvataan erityisesti esteettömien televisio-ohjelmistojen saatavuutta. Siirtovelvoitesääntelystä on tarkemmin säädetty asetuksessa (Bekendtgørelse af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.).

Virossa siirtovelvoitteen piirissä on Viron yleisradioyhtiön televisio-ohjelmistot ja ohjelmistot tulee välittää teleyritysten kaapelitelevisioverkoissa. Kaapeliverkoilla tarkoitetaan teknologiasta riippumatta myös kaapelioperaattoreiden IPTV- ja OTT-verkkoja.

6 Lausuntopalaute

7 Säännöskohtaiset perustelut

49 § Radioluvan ja radiotaajuuksien varauksen peruuttaminen. Ehdotetun 1 momentin 9 kohdan mukaan Liikenne- ja viestintävirasto voisi kokonaan tai osittain peruuttaa radioluvan tai radiotaajuuksien varauksen, jos luvanhaltija on toistuvasti ja vakavasti rikkonut tätä lakia taikka syyllistynyt rikoslaissa tarkoitettuihin kiihottamiseen kansanryhmää vastaan, törkeään kiihottamiseen kansanryhmää vastaan tai terroristisessa tarkoituksessa tehtyyn julkiseen kehottamiseen rikokseen. Lisäyksen nojalla Liikenne- ja viestintävirasto voisi radioluvan peruuttamalla puuttua lyhytaikaisen tai vähäisen radiotoiminnan perusteella myönnettävällä radioluvalla lähetettävään sisältöön, mikäli radioluvan haltija syyllistyisi mainittuihin rikoksiin taikka toistuvasti ja vakavasti rikkoisi tätä lakia. Myös radioluvan myöntämisen edellytyksenä on lain 40 §:n 8 momentin mukaan, ettei ole ilmeistä syytä epäillä hakijan rikkovan tätä lakia tai syyllistyvän edellä mainittuihin rikoslaissa säädettyihin tekoihin. On näin ollen perusteltua, että radiolupa voidaan vastaavin syin myös peruuttaa. Lyhytaikaiseen radiotoimintaan myönnetyn radioluvan nojalla voidaan lähettää ohjelmasisältöä ilman ohjelmistotoimilupaa. Lyhytaikaiseen televisioimintaan puolestaan edellytetään ohjelmistotoimilupaa, joka voidaan peruuttaa ehdotetun lisäyksen mukaisissa tilanteissa. Lisäys siten yhdenmukaistaisi tältä osin myös lyhytaikaisen televisio- ja radiotoiminnan sisältöä koskevaa sääntelyä.

Ehdotetun 1 momentin 10 kohdan lisäyksen nojalla valtioneuvosto voisi kokonaan tai osittain peruuttaa radioluvan tai radiotaajuuksien varauksen, jos radioluvan haltija ilmeisesti vaarantaisi kansallista turvallisuutta.

Radioluvan yhtenä myöntämisen edellytyksenä on lain 41 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan, ettei ole perusteltua syytä epäillä hakijan vaarantavan ilmeisesti kansallista turvallisuutta. Tilanteissa, joissa radioluvan myöntäminen ilmeisesti vaarantaisi kansallista turvallisuutta, lupaa asia siirtyy Liikenne- ja viestintävirastolta valtioneuvoston ratkaistavaksi (HE 98/2020 vp). Kansallisen turvallisuuden vaarantumista pyritään siten ensi sijassa arvioimaan jo radiolupia myönnettäessä. Koska kansallisen turvallisuuden vaarantumista arvioidaan osana radioluvan myöntämistä, on perusteltua, että radiolupa voidaan myös vastaavin syin peruuttaa. Lisäyksen myötä valtioneuvosto voisi peruuttaa radioluvan tilanteissa, joissa jo myönnetyn luvan haltija toiminnallaan ilmeisesti vaarantaisi kansallista turvallisuutta. Voimassaolevassa laissa on myös muita säännöksiä, joissa valtioneuvoston myönteinen hallintopäätös edellyttää, ettei asia vaaranna ilmeisesti kansallista turvallisuutta. Nämä säännökset koskevat muun muassa verkkotoimiluvan myöntämistä, siirtämistä ja taajuuksien vuokraamista.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan tilanteissa, joissa luvan haltija ilmeisesti vaarantaa kansallista turvallisuutta, asia siirtyy valtioneuvoston ratkaistavaksi. Voi-

massaolevan lain 40 §:n 3 momentin mukaan valtioneuvosto myöntää radioluvan, jos radioluvan myöntämisellä voi olla ilmeisesti vaikutusta kansalliseen turvallisuuteen. Lisäys saattaisi radioluvan peruuttamisen tältäkin osin vastaamaan radioluvan myöntämistä. Kansallisen turvallisuuden lisääminen radioluvan peruuttamisperusteisiin mahdollistaisi luvan peruuttamisen esimerkiksi tilanteissa, joissa radioluvan myöntämisen jälkeen luvan nojalla harjoitettavan toiminnan luonne, toiminnanharjoittajan omistussuhteiden tai muun muutoksen myötä radioluvalla harjoitettavan toiminnan katsottaisiin vaarantavan ilmeisesti kansallista turvallisuutta. Kansallisen turvallisuuden vaarantumiseen liittyviin tilanteisiin voi liittyä poliittista tai muuta yhteiskunnallisesti laajempaa harkintaa, joka edellyttäisi tarkoituksenmukaisuusharkintaan perustuva valtioneuvoston päätöstä.

Kansallisen turvallisuuden käsitettä on käsitelty luvan myöntämistä koskevien vastaavien muutosten yhteydessä (HE 98/2020 vp). Kansallisen turvallisuuden vaarantumisella tarkoitettaisiin esimerkiksi ihmisten henkeä tai terveyttä taikka yhteiskunnan elintärkeitä toimintoja uhkaavaa toimintaa, vieraan valtion toimintaa, joka voi aiheuttaa vahinkoa Suomen kansainvälisille suhteille, taloudellisille tai muille tärkeille eduille taikka ulkomaalaista tiedustelutoimintaa. Kansallista turvallisuutta uhkaavalla toiminnalla tarkoitettaisiin lähtökohtaisesti toimintaa, joka ei ensisijaisesti kohdistu kehenkään yksilönä vaan yleisemmin yhteiskuntaan ja sen ihmisyyhteisöön.

227 § Televisio-ohjelmien siirtovelvoite. Pykälää ehdotetaan muutettavan siten, että verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoavia teleyrityksiä sekä yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjiä koskeva velvoite jakaa verkoissaan Yleisradion radio-ohjelmistot poistetaan. Samalla pykälään ehdotetaan selkeyttäviä muutoksia.

Pykälän 1 momentissa säädetään ohjelmistoista, jotka verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoava teleyritys on velvollinen siirtämään verkossa ilman korvausta. Edelleen pykälän mukaan teleyrityksen tulee siirtää verkossa ilman korvausta televisio-ohjelmistoihin sisältyvää ohjelmaa varten toimitettu vapaasti vastaanotettava aineisto sekä ohjelmistoihin liittyvät oheis- ja lisäpalvelut. Pykälän 1 momentista ehdotetaan poistettavaksi mainittuja teleyrityksiä koskeva velvoite siirtää Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 §:n mukaiset julkisen palvelun radio-ohjelmistot. Yleisradion televisio-ohjelmistoja ja niihin liittyviä, edellä mainittuja lisäpalveluja koskevaan siirtovelvoitteeseen ei esitetä muutoksia, eikä oikeustilaa ole tarkoitus muuttaa siltä osin.

Pykälän 1 momentista poistettaisiin lisäksi luettelamakohdat 2 ja 3, joissa säädetään yleisen edun televisiotoimintaan kuuluvien valtakunnallisen ohjelmistoluvan nojalla lähetettävien televisio-ohjelmistojen kuulumisesta siirtovelvoitteen piiriin. Lain voimaantulosäännöksen perusteella yleisen edun kanavien jakelu kaapelitelevisioverkossa siirtovelvoitteen perusteella on päättynyt 31.12.2016. Momentin luettelakohtien 2 ja 3 poistamisella siten selkeytettäisiin sääntelyä, eikä muutoksella olisi vaikutuksia nykytilaan.

Pykälän 2 momenttiin ei ehdoteta muutoksia. Selkeyden vuoksi koko pykälä ehdotetaan annettavaksi uudelleen.

Pykälän 3 momentissa säädetään poikkeuksista, jolloin verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoavalla teleyrityksellä ei ole velvoitetta siirtää Yleisradion televisio- tai radio-ohjelmistoja. Koska teleyritykseltä päättyisi velvoite jakaa verkoissaan Yleisradion radio-ohjelmistot, ei ole myöskään tarvetta säätää teleyrityksen omaa radiotoimintaa koskevasta poikkeuksesta. Momenttiin ei ehdoteta muita muutoksia. Momentissa säädettäisiin nykyisenlaisesti siitä, että siirtovelvoitetta ei ole, jos kaapelitelevisioverkon välityskyky on teleyrityksen käytössä sen omassa televisiotoiminnassa tai jos se on tarpeen tähän tarkoitukseen yrityksen kohtuullista tu-

levaa tarvetta varten. Edelleen momentissa säädetään, ettei teleyrityksen tarvitse tehdä olennaisia taloudellisia investointeja vaativia parannuksia kaapelitelevisioverkkoon siirtovelvollisuuden täyttämiseksi.

Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan yhdistettäväksi voimassa olevat 4 ja 5 momentit. Momentteihin ei ehdoteta asiallisia muutoksia, eikä tarkoituksena ole muuttaa oikeustilaa tältä osin. Pykälän selkeyden takia kuitenkin ehdotetaan, että käyttäjälle tarjottavien, 1 momentissa tarkoitettujen ohjelmistojen ja niihin liittyvien palvelujen maksuttomuudesta sekä muuttamattomuus- ja samanaikaisuusvaatimuksesta säädetään yhdessä momentissa.

Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan kuitenkin lisättäväksi teleyrityksiä koskeva velvoite tiedottaa siirtovelvoitteen nojalla siirrettävien ohjelmistojen ja palvelujen muutoksista käyttäjille. Ehdotetulla lisäyksellä varmistetaan, että kuluttajilla ja muilla käyttäjillä on käytössään ajantasaiset tiedot tarjolla olevista palveluista ja että käyttäjät voivat varautua tuleviin muutoksiin. Tiedotusvelvollisuus koskisi esimerkiksi ohjelmistojen ja lisäpalveluiden saatavuuden muutoksia, muutoksen taustalla olevia perusteita ja muutoksen aikataulua. Lisäksi teleyrityksen olisi tarjottava tietoja vaihtoehtoisista jakeluteista, joihin käyttäjät voivat siirtyä vastaanottaakseen Yleisradion ohjelmistoja muun kuin kaapelitelevisioverkon välityksellä.

Pykälän 5 momentti vastaa voimassa olevan 227 §:n 6 momenttia eikä siihen esitetä muutoksia. Momentissa kuitenkin viitataan 227 §:n 1 momenttiin, johon ehdotettavan muutoksen johdosta myös yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjiä koskeva siirtovelvoite muuttuu uutta 1 momenttia vastaavaksi. Siten yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjiltä poistuisi velvoite välittää Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 §:n mukaiset julkisen palvelun radio-ohjelmistot yhteisantenniverkoissa. Myöskään yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjien osalta ei ole tarkoitus muuttaa televisio-ohjelmistojen siirtovelvoitetta koskevaa oikeustilaa.

294 § Televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksun määrä. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että Liikenne- ja viestintävirasto voisi periä televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksun vuosittain joko yhdessä tai kahdessa erässä. Muutos on tarpeen valvontamaksujen perimisen joustavoittamiseksi. Toimiluvanhaltija voisi kuitenkin edelleen valita laskutuksen kahdessa erässä.

304 § Liikenne- ja viestintäviraston erityiset tehtävät. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että 2 momentin viittaus verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 531/2012 (EU:n verkkovierailuasetus) päivitettäisiin vastaamaan uutta, 1.7.2022 voimaan tullutta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2022/612 verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella.

8 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevan voimaan mahdollisimman pian.

Lain 227 §:n soveltaminen alkaisi kuitenkin vasta 1.1.2024, jotta radioyhtiöillä eli niin Yleisradiolla kuin kaupallisilla toimijoilla on aikaa sopia radio-ohjelmistojen jakelusta kaapeliverkoissa. Edelleen siirtymäaika on tarpeen, jotta kotitalouksilla on aikaa siirtyä muihin vaihtoehtoihin radion jakeluteihin.

9 Suhde muihin esityksiin

9.1 Esityksen riippuvuus muista esityksistä

Liikenne- ja viestintäministeriössä on valmisteltu tämän esityksen lisäksi myös kahta muuta hallituksen esitystä, joissa ehdotetaan sähköisen viestinnän palveluista annettuun lakiin kohdistuvia muutoksia. Esitykset annetaan eduskunnalle syksyn 2022 aikana.

Ensimmäinen valmistelussa olevista muista hallituksen esityksistä⁸ liittyy julkisesti säänneltyyn satelliittipalveluun (PRS-palvelu) ja ehdotuksessa esitetään muutettavaksi SVPL:n 32 a lukua, joka koskee mainittua palvelua. Lisäksi ehdotuksessa esitetään täsmennettävän PRS-palvelun tarjoajien sekä PRS-palvelun vastuuviranomaisen Liikenne- ja viestintävirasto Traficom in roolia, tehtäviä, vastuita ja velvollisuuksia.

Toinen hallituksen esitys⁹, jossa ehdotetaan muutoksia SVPL:ään, koskee säädöspohjan luomista keskeisten viranomaisten yhteistoiminnalle merkittävässä yhteiskunnan toiminnan kannalta kriittisissä tietoturvaloukkaus ja –uhkatilanteissa. Mainittuun hallituksen esitykseen sisältyvällä uudella sääntelyllä toteutetaan kesäkuussa 2021 hyväksytyyn valtioneuvoston periaatepäätöksen tietoturvan ja tietosuojan parantamiseksi yhteiskunnan kriittisillä toimialoilla toimenpide, jolla luodaan yhtenäinen säädöspohja keskeisten viranomaisten yhteistoiminnalle laajamittaisissa yhteiskunnan toiminnan kannalta kriittisissä kyberturvallisuuden häiriötilanteissa.

Edellä mainituissa hallituksen esityksissä ei ehdoteta muutoksia pykäliin, joita tällä esityksellä muutettaisiin.

10 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Siirtovelvoite

Sananvapaus

Perustuslain 12 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on sananvapaus, johon sisältyy oikeus ilmaista, julkistaa ja vastaanottaa tietoja, mielipiteitä ja muita viestejä kenenkään ennakolta estämättä. Tarkempia säännöksiä sananvapauden käyttämisestä annetaan lailla. Sananvapautta koskevia määräyksiä sisältyy lisäksi useaan Suomea velvoittavaan kansainväliseen sopimukseen.

Siirtovelvoite liittyy kiinteästi perustuslaissa turvattuun sananvapauteen, sillä erityisesti julkisen palvelun sisältöjen saatavuutta on pidetty vakiintuneesti sananvapauden toteutumisen vähimmäisedellytyksenä. Myös mahdollisimman monipuolisten vastaanottomahdollisuuksien on vakiintuneesti katsottu tukevan sananvapautta. Siten siirtovelvoitteen voidaan katsoa turvaavan osaltaan sananvapauden toteutumista.

Perustuslakivaliokunta on arvioinut vakiintuneesti siirtovelvoitesääntelyä sananvapauden kannalta.¹⁰ Valiokunta on muun muassa pitänyt sananvapauden toteutumiseen liittyvän viestinnän

---

⁸ Hanke LVM056:00/2021, <https://valtioneuvosto.fi/hanke?tunnus=LVM056:00/2021>

⁹ Hanke LVM071:00/2021, <https://valtioneuvosto.fi/hanke?tunnus=LVM071:00/2021>

¹⁰ PeVL 61/2002 vp, s. 5, PeVL 19/2007 vp, s. 2—3, PeVL 27/2010 vp, s. 2, PeVL 64/2014 vp, s. 3.

monipuolisuuden ja moniarvoisuuden näkökulmasta tärkeänä turvata televisio- ja radiotoiminnan harjoittajien pääsy kaapeliverkkoon.¹¹ Valiokunta on edelleen todennut, että tärkeää on varmistaa, että myös kaapeliverkkoon kuuluvissa kotitalouksissa asuvat pääsevät tosiasiallisestikin osallisiksi riittävän monipuolisesta ja moniarvoisesta ohjelmistotarjonnasta ilman kohtuuttomia lisäkustannuksia.¹² Niin ikään perustuslakivaliokunta on katsonut, että sananvapauden ja moniarvoisuuden kannalta on vaikea tehdä eroa julkisen palvelun viestinnän ja kaupallisen viestinnän välillä. Keskeisintä on monipuolisuus ja moniarvoisuus, joka toteutuu useiden toimijoiden tuottamisen ja jakelun kautta.¹³

Arvioiden perusteella kaapeliradio on kytkettynä noin 5-10 %:lla verkon potentiaalisista käyttäjistä, mikä tarkoittaa enimmillään noin 85 000 – 170 000 kotitaloutta. Edelleen voidaan arvioida, että aktiivisten kuuntelijoiden määrä tästä joukosta on todennäköisesti pienempi. Radion osalta kaapelitelesio- ja yhteisantenniverkon käyttäjillä on mahdollisuus siirtyä vaihtoehtoiseen jakeluteihin kuten internetradioon tai radiovastaanottimen oman antennin hyödyntämiseen, ilman, että siirtymästä aiheutuu kustannuksia tai siten, että kustannukset ovat maltillisia. Toisaalta on huomattava, että radiokuuntelusta ei ole saatavilla tarkkoja tilastotietoja, eikä käytävissä olevien tietojen perusteella voida antaa tarkkaa arviota siitä, kuinka suurelle joukolle käyttäjistä siirtymä muihin radion vastaanottotapoihin olisi vaikea. Yleisesti voidaan kuitenkin arvioida, että suurimmalla osalla kotitalouksista, joissa kaapeliradio on kytkettynä, on valmius siirtyä kuuntelemaan radiota vaihtoehtoisilla vastaanottotavoilla.

Toisaalta säilyttämällä Yleisradion julkisen palvelun televisio-ohjelmistojen siirtovelvoite tuetaan sananvapauden toteutumista eli julkisen palvelun ohjelmistojen saatavuutta kaapelitelesio- ja yhteisantenniverkoissa.

Siltä osin, kuin esityksen voitaisiin katsoa heikentävän sananvapauden toteutumista, parantaisi se toisaalta sekä teleyritysten ja yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjien omaisuudensuojaa, jota voidaan pitää valtiosääntöisesti hyväksyttävänä perusteena tälle rajoitukselle.

Omaisuudensuoja

Perustuslain 15 §:n mukaan jokaisen omaisuus on turvattu. Siirtovelvoitesääntelyä tule arvioida omaisuudensuojan kannalta, sillä siirtovelvoitteella rajoitetaan kaapelitelesioverkossa toimivan teleyrityksen sekä yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjän oikeutta määrätä omaisuutensa käyttämisestä. Lähtökohtaisesti ohjelmistojen jakelu verkoissa on sopimusasia. Ohjelmistojen jakelu järjestyy sopimuksin, koska ohjelmistoille on kysyntää ja televisio- ja radiotoiminnan harjoittajat pyrkivät hankkimaan ohjelmistoilleen mahdollisimman paljon katsojia ja kuuntelijoita. Siirtovelvoite voidaan nähdä poikkeuksellisena puuttumisena sopimusperusteiseen jakeluun.

Perustuslakivaliokunta on vakiintuneesti arvioinut siirtovelvoitetta koskevia säännöksiä omaisuudensuojan rajoituksina. Perustuslakivaliokunta on aikaisemmassa lausuntokäytännössä katsonut siirtovelvoitteesta säätämiseksi olevan valtiosääntöoikeudelliselta kannalta hyväksyttävät sananvapauden turvaamiseen liittyvät perusteet ja valiokunta on pitänyt siirtovelvollisuutta myös omaisuuden käyttörajoitukselta edellytettävän suhteellisuusvaatimuksen mukaisena.¹⁴

---

¹¹ PeVL 19/2007 vp, s. 3.

¹² PeVL 27/2010 vp, s. 2—3.

¹³ PeVL 19/2007 vp, s. 3.

¹⁴ PeVL 61/2002 vp, s. 4—5, myös PeVL 7/2005 vp, s. 6.

Edelleen valiokunta on katsonut, että siirtovelvollisuus ei ole kaapelitelevisioverkossa toimiville teleyrityksille luonteeltaan uusi eikä uudentyypinen velvoite, ja että nämä yritykset ovat toiminnassaan voineet ottaa huomioon siirtovelvollisuuden aiheuttamat kustannukset.¹⁵ Valiokunta on pitänyt siirtovelvoitteen kaventamista merkitsevää sääntelyä omaisuudensuojan turvaamisen kannalta ongelmattomana.¹⁶

Esityksessä ehdotetaan siirtovelvoitteen kaventamista, eli radio-ohjelmistojen siirtovelvollisuuden lopettamista. Teleyrityksillä ja yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjillä ei siis olisi jatkossa velvoitetta siirtää Yleisradion radio-ohjelmistoja verkoissaan. Ehdotettu sääntely parantaisi teleyritysten ja yhteisantennijärjestelmien ylläpitäjien omaisuudensuojaa, kun nämä voisivat päättää vapaasti kaapeliradiolle varattujen taajuuksien käytöstä verkossa. Radio-ohjelmistojen siirtovelvoite on estänyt kaapelilaajakaistan laadullista kehittämistä etenkin verkon paluusuunnan osalta. Kaapelilaajakaista-asiakkaita on Suomessa noin 500 000. Radio-ohjelmistojen siirtovelvoite on näin ollen rajoittanut kaapeliverkkojen käyttöä, eikä kaapelilaajakaista ole voitu kehittää vapaasti.

Edelleen arvioinnissa on huomioitava, että rajoitukset kaapelitelevisio- ja yhteisantenniverkkojen käytössä radion jakelun osalta vaikuttavat omaisuuden käyttörajoitusten lisäksi myös loppukäyttäjiin, eli kuluttajiin ja muihin käyttäjiin, jotka eivät pääse nauttimaan yhdenvertaisesti laajakaistan kehityksestä tiettyjen taajuusalueiden ollessa varattuna radiolle näissä verkoissa. Tästä aiheutuvaa haittaa voidaan mitata kaapelilaajakaista-asiakkaiden lukumäärällä.

Kun radion jakelun aiheuttamien teknisten rajoitteiden lisäksi huomioidaan kaapeliradion käyttäjien määrä suhteessa kaapelilaajakaista-asiakkaiden määrään sekä mahdollisuudet siirtyä vaihtoehtoihin jakeluteihin, voidaan radio-ohjelmistojen siirtovelvoite kyseenalaistaa etenkin omaisuuden käyttörajoitukselta vaadittavan suhteellisuusvaatimuksen perusteella.

Televisio-ohjelmistoja koskevaan siirtovelvoitteeseen ei ehdoteta muutoksia. Tämän osalta on huomattava, että vuonna 2020 54 % kotitalouksista vastaanotti lähetykset kaapelitelevisioverkon kautta ja kaapelitelevisioliittymien osuus on kasvanut vuosien 2016-2020 aikana kahdella prosenttiyksiköllä. Kotitaloudella voi olla useita eri television vastaanottotapoja käytössä samanaikaisesti ja televisiota voidaan katsella myös useilla eri laitteilla kuten tietokoneilla, tableteilla ja matkapuhelimella perinteisen televisiovastaanottimen lisäksi. Televisio-sisältöjen vastaanottaminen pelkästään perinteisesti antennin ja kaapelin kautta on kuitenkin yhä yleistä. TV-sisältöjä vastaanottaa ainoastaan kaapelin kautta noin 40% kotitalouksista.¹⁷ Merkityksellistä on myös, ettei televisio-ohjelmien siirtovelvoitteeseen liity vastaavia teknisiä verkon käytön rajoitteita, kuin radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteeseen.

Ehdotettava sääntelyn keventäminen on siten perustuslain 15 §:n valossa ongelmaton.

Radioluvat

Sananvapaus

Perustuslakivaliokunta on toistuvasti katsonut, että taajuuksien niukkuus on sellainen tekninen rajoitusperuste, jonka huomioon ottamiseksi lupajärjestelmän ylläpitäminen on hyväksyttävää

---

¹⁵ PeVL 19/2007 vp, s. 2, myös PeVL 61/2002 vp, s. 4—5.

¹⁶ PeVL 19/2007 vp, s. 2.

¹⁷ Liikenne- ja viestintäministeriön arviomuistio televisio- ja radio-ohjelmien siirtovelvoitteesta, 16.6.2022, s. 15.

sananvapauden näkökulmasta (PeVL 40/2017 vp, PeVL 18/2104 vp, PeVL 3/2010 vp, PeVL 61/2002 vp, PeVL 8/2002 vp, PeVL 19/1998 vp). Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota siihen, että lupajärjestelmän avulla tulee turvata käytettävissä olevien radiotaajuuksien tasapuolinen jako ja luodaan edellytykset sananvapauden toteuttamiselle. Perustuslakivaliokunta on toisaalta lupajärjestelmän hyväksyessään huomionnut myös taajuuksien niukkuuden. Toimilupäsääntelyn perusteena on edelleen taajuuksien niukkuus. Sananvapauden rajoittamiselle on siten hyväksyttävä peruste.

Esityksen mukaan valtioneuvosto käsittelee radiolupa-asian Liikenne- ja viestintäviraston sijasta sellaisissa tilanteissa, joissa on syytä epäillä radioluvan haltijan ilmeisesti vaarantavan kansallista turvallisuutta. Valtioneuvosto voisi ehdotuksen mukaan peruuttaa radioluvan tilanteissa, joissa on syytä epäillä radioluvan haltijan ilmeisesti vaarantavan kansallista turvallisuutta.

Viestintäverkkojen ja viestintäpalveluiden luotettavuus ja turvallisuus ovat ehdottomia edellytyksiä yhteiskunnan elintärkeille toiminnolle. Viestintäverkot muodostavat nykyisin niin sanotun kriittisen infrastruktuurin, jonka varassa toimivat useimmat yhteiskunnan, kansalaisten, yritysten ja yhteisöjen kannalta välttämättömät palvelut. Näiden palveluiden on toimittava luotettavasti sekä normaalioloissa, normaaliolojen häiriötilanteissa, että poikkeusoloissa.

Taajuudet itsessään ovat kiistatta kaikkein kriittisintä infrastruktuuria viestintämarkkinoilla, koska lähes kaikki viestintäpalveluiden tarjonta edellyttää taajuuksia. Muun muassa radioluvan myöntämiseen, verkkotoimiluvan myöntämiseen, siirtämiseen ja taajuuksien vuokraamiseen liittyen voimassaolevassa laissa on jo säännöksiä, joissa valtioneuvoston myönteinen hallintopäätös edellyttää, ettei asia vaaranna ilmeisesti kansallista turvallisuutta.

Edellä mainituista syistä on välttämätöntä, että myös radiolupien peruuttamista arvioitaessa voidaan huomioida kansalliseen turvallisuuteen liittyvät seikat. Lupaviranomaisen harkintavalta asiassa on esityksessä sidottu tilanteisiin, joissa viranomaisella on erityisen painavia perusteita epäillä radioluvan haltijan vaarantavan ilmeisesti kansallista turvallisuutta. Kyseessä voisi olla esimerkiksi yritys, jonka Suomen turvallisuusetujen vahingoittamistarkoituksesta on vahva epäily. Käytännössä valtioneuvoston päätöksenteko asiassa voisi perustua esimerkiksi suoje-lupoliisiin hakijasta antamaan lausuntoon. Tilanteet, joissa radioluvan haltija ilmeisesti vaarantaa kansallista turvallisuutta, olisivat kuitenkin hyvin todennäköisesti erittäin harvinaisia.

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta annetun yleissopimuksen (Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty yleissopimus ja sen yhdestoista pöytäkirja SopS 18/1990 ja 85/1998, jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 10 artiklan 2 kohdan mukaan sananvapautta voidaan rajoittaa, jos se on välttämätöntä kansallisen turvallisuuden vuoksi.

Sananvapauden rajoitukset perustuvat lakiin ja niille on Euroopan ihmisoikeussopimuksessa tarkoitettu hyväksyttävä peruste. Sääntely on tarkkarajaista ja täsmällistä. Tämän vuoksi ehdotettu sääntely ei ole sananvapauden kannalta ongelmallinen.

Elinkeinovapaus

Perustuslakivaliokunta on aiemmassa lausuntokäytännössään käsitellyt toimiluvan ja elinkeinovapauden suhdetta muun muassa lausunnoissa PeVL 47/1996 vp (telemarkkinalaki), PeVL 4/2000 vp (maakaasumarkkinalaki), PeVL 19/1998 vp (laki televisio- ja radiotoiminnasta) ja PeVL 61/2002 vp (viestintämarkkinalaki).

Valiokunta on lausuntokäytännössään katsonut elinkeinotoiminnan luvanvaraistamisen olevan poikkeuksellisesti mahdollista. Luvanvaraisuudesta on kuitenkin aina säädettävä lailla, jonka on täytettävä perusoikeuden rajoitusta koskevat tarkkarajaisuuden ja täsmällisyyden vaatimukset. Ehdotetut radiolupien peruuttamista koskevat oikeusharkintaiset perusteet ovat täsmällisiä ja tarkkarajaisia ja lupa voidaan peruuttaa ainoastaan, jos laissa säädetyt radioluvan peruuttamisen edellytykset täyttyvät.

Edellä mainituilla perusteilla lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (917/2014) 49 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohta, 227 §, 294 §:n 2 momentti ja 304 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 49 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohta, 294 §:n 2 momentti ja 304 §:n 2 momentti laissa 1003/2018 sekä *lisätään* 49 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 1003/2018, uusi 9 ja 10 kohta sekä 49 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1003/2018, uusi 3 momentti seuraavasti:

49 §

Radioluvan ja radiotaajuuksien varauksen peruuttaminen

Liikenne- ja viestintävirasto voi kokonaan tai osittain peruuttaa radioluvan tai radiotaajuuksien varauksen, jos:

-
- 7) 6 §:ssä tarkoitettu verkkotoimilupa lakkaa olemasta voimassa;
  - 8) Suomea velvoittavat kansainväliset sopimukset edellyttävät peruuttamista;
  - 9) luvanhaltija on toistuvasti ja vakavasti rikkonut tätä lakia taikka syyllistynyt rikoslain 11 luvun 10 §:ssä tarkoitettuun kiihottamiseen kansanryhmää vastaan, 10 a §:ssä tarkoitettuun törkeään kiihottamiseen kansanryhmää vastaan tai mainitun lain 34 a luvun 5 e §:ssä tarkoitettuun terrorismirikoksiin liittyvään julkiseen kehottamiseen; taikka
  - 10) radioluvan haltija ilmeisesti vaarantaa kansallista turvallisuutta.
-

Edellä 1 momentin 10 kohdan mukaisissa tilanteissa valtioneuvosto ratkaisee lupa-asian.

227 §

Televisio-ohjelmien siirtovelvoite

Verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoava teleyritys on velvollinen siirtämään verkossa ilman korvausta Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettut, verkon sijaintikunnassa vastaanotettavissa olevat julkisen palvelun televisio-ohjelmistot ja ohjelmistoihin sisältyvää ohjelmaa varten toimitetun vapaasti vastaanotettavan aineiston sekä ohjelmistoihin liittyvät oheis- ja lisäpalvelut sellaisen televisiotoiminnan osalta, jota harjoitetaan maanpäällisessä joukkoviestintäverkossa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu siirtovelvoite koskee myös verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoavaa teleyritystä, jos:

- 1) teleyritys käyttää ohjelmistojen välittämiseen muuta kuin perinteistä kaapelitelevisiotekniikkaa; ja
- 2) ohjelmistojen vastaanotto on mahdollista tavanomaisilla vastaanottolaitteilla.

Siirtovelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos kaapelitelevisioverkon välityskyky on teleyrityksen käytössä sen omassa televisiotoiminnassa tai jos se on tarpeen tähän tarkoitukseen yrityksen kohtuullista tulevaa tarvetta varten. Teleyrityksen ei tarvitse siirtovelvollisuuden täyttämiseksi tehdä kaapelitelevisioverkkoon olennaisia taloudellisia investointeja vaativia parannuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut ohjelmistot ja palvelut on tarjottava käyttäjälle muuttamattomina, samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa ja maksutta. Teleyritys voi kuitenkin vaatia käyttäjältä kohtuullisen maksun verkon ylläpidosta. Teleyrityksen on tiedotettava käyttäjille siirtovelvoitteessa tapahtuvista muutoksista.

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön tai muun niihin verrattavan yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjän, joka omistaa tai hallinnoi kiinteistön sisäistä tai usean kiinteistön välistä yhteisantenniverkkoa, jota käytetään joukkoviestinnän välittämiseen kiinteistössä käyttäjien päätelaitteisiin, on huolehdittava siitä, että 1 momentissa tarkoitetut ohjelmistot ja palvelut ovat käyttäjien saatavilla muuttamattomina ja samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa.

294 §

Televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksun määrä

Televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksu peritään vuosittain yhdessä tai kahdessa erässä. Maksu määrätään maksettavaksi Liikenne- ja viestintäviraston päätöksellä.

304 §

Liikenne- ja viestintäviraston erityiset tehtävät

Mitä 302, 303, 308, 309, 311–315, 325, 330–332, 336, 340, 344 ja 345 §:ssä säädetään, koskee myös verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/612, jäljempänä EU:n verkkovierailu-asetus, sekä EU:n sähköisen viestinnän sisämarkkina-asetuksen noudattamisen valvontaa ja rikkomisen seuraamuksia sekä mainituista asetuksista johtuvien riitojen ratkaisemista. EU:n sähköisen viestinnän sisämarkkina-asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun liikenteenhallintatoimenpiteisiin liittyvän henkilötietojen käsittelyn valvonta kuuluu kuitenkin tietosuojavaltuutetulle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain 227 § sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 2024.

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Sanna Marin

Liikenne- ja viestintäministeri Timo Harakka

Laki

sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (917/2014) 49 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohta, 227 §, 294 §:n 2 momentti ja 304 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 49 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohta, 294 §:n 2 momentti ja 304 §:n 2 momentti laissa 1003/2018 sekä

lisätään 49 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 1003/2018, uusi 9 ja 10 kohta sekä 49 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1003/2018, uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

49 §

Radioluvan ja radiotaajuuksien varauksen peruuttaminen

Liikenne- ja viestintävirasto voi kokonaan tai osittain peruuttaa radioluvan tai radiotaajuuksien varauksen, jos:

7) 6 §:ssä tarkoitettu verkkotoimilupa lakkaa olemasta voimassa; *taikka*

8) Suomea velvoittavat kansainväliset sopimukset edellyttävät peruuttamista.

(Uusi 9 kohta)

(Uusi 10 kohta)

(Uusi 3 mom.)

227 §

49 §

Radioluvan ja radiotaajuuksien varauksen peruuttaminen

Liikenne- ja viestintävirasto voi kokonaan tai osittain peruuttaa radioluvan tai radiotaajuuksien varauksen, jos:

7) 6 §:ssä tarkoitettu verkkotoimilupa lakkaa olemasta voimassa;

8) Suomea velvoittavat kansainväliset sopimukset edellyttävät peruuttamista;

9) *luvanhaltija on toistuvasti ja vakavasti rikkonut tätä lakia taikka syyllistynyt rikoslain 11 luvun 10 §:ssä tarkoitettuun kiihottamiseen kansanryhmää vastaan, 10 a §:ssä tarkoitettuun törkeään kiihottamiseen kansanryhmää vastaan tai mainitun lain 34 a luvun 5 e §:ssä tarkoitettuun terrorismirikoksiin liittyvään julkiseen kehottamiseen; taikka*

10) *radioluvan haltija ilmeisesti vaarantaa kansallista turvallisuutta.*

Edellä 1 momentin 10 kohdan mukaisissa tilanteissa valtioneuvosto ratkaisee lupa-asian.

227 §

*Televisio-ohjelmien siirtovelvoite**Televisio-ohjelmien siirtovelvoite*

Verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoava teyryitys on velvollinen siirtämään verkossa ilman korvausta:

1) Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 §:n 1 momentissa tarkoitetut, verkon sijaintikunnassa vastaanotettavissa olevat julkisen palvelun televisio- ja *radio*-ohjelmistot ja ohjelmistoihin sisältyvää ohjelmaa varten toimitetun vapaasti vastaanotettavan aineiston sekä ohjelmistoihin liittyvät oheis- ja lisäpalvelut sellaisen televisio- ja *radiotoiminnan* osalta, jota harjoitetaan maanpäällisessä joukkoviestintäverkossa;

2) verkon sijaintikunnassa vastaanotettavat 26 §:ssä tarkoitettuun yleisen edun televisio-toimintaan kuuluvat valtakunnallisen ohjelmistoluvan nojalla lähetettävät televisio-ohjelmistot;

3) 2 kohdassa tarkoitettuihin ohjelmistoihin sisältyvää ohjelmaa varten toimitetun vapaasti vastaanotettavan aineiston, ohjelmistoihin liittyvät mainokset sekä ohjelmistoihin liittyvät oheis- ja lisäpalvelut.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu siirtovelvoite koskee myös verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoavaa teyryitystä, jos:

1) teyryitys käyttää ohjelmistojen välittämiseen muuta kuin perinteistä kaapelitelevisio-tekniikkaa; ja

2) ohjelmistojen vastaanotto on mahdollista tavanomaisilla vastaanottolaitteilla.

Siirtovelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos kaapelitelevisioverkon välityskyky on teyryityksen käytössä sen omassa televisio- tai *radiotoiminnassa* tai jos se on tarpeen tähän tarkoitukseen yrityksen kohtuullista tulevaa tarvetta varten. Teyryityksen ei tarvitse siirtovelvollisuuden täyttämiseksi tehdä kaapelitelevisioverkkoon olennaisia taloudellisia investointeja vaativia parannuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut ohjelmistot *niihin liittyvine palveluineen* on tarjottava käyttäjälle maksutta. Teyryitys voi kuitenkin vaatia käyttäjältä kohtuullisen maksun verkon ylläpidosta.

Verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoava teyryitys on velvollinen siirtämään verkossa ilman korvausta. Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 §:n 1 momentissa tarkoitetut, verkon sijaintikunnassa vastaanotettavissa olevat julkisen palvelun televisio-ohjelmistot ja ohjelmistoihin sisältyvää ohjelmaa varten toimitetun vapaasti vastaanotettavan aineiston sekä ohjelmistoihin liittyvät oheis- ja lisäpalvelut sellaisen televisiotoiminnan osalta, jota harjoitetaan maanpäällisessä joukkoviestintäverkossa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu siirtovelvoite koskee myös verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoavaa teyryitystä, jos:

1) teyryitys käyttää ohjelmistojen välittämiseen muuta kuin perinteistä kaapelitelevisio-tekniikkaa; ja

2) ohjelmistojen vastaanotto on mahdollista tavanomaisilla vastaanottolaitteilla.

Siirtovelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos kaapelitelevisioverkon välityskyky on teyryityksen käytössä sen omassa televisiotoiminnassa tai jos se on tarpeen tähän tarkoitukseen yrityksen kohtuullista tulevaa tarvetta varten. Teyryityksen ei tarvitse siirtovelvollisuuden täyttämiseksi tehdä kaapelitelevisioverkkoon olennaisia taloudellisia investointeja vaativia parannuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut ohjelmistot *ja palvelut* on tarjottava käyttäjälle *muuttamattomina, samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa ja* maksutta. Teyryitys voi kuitenkin vaatia käyttäjältä kohtuullisen maksun verkon ylläpidosta. *Teyryityksen on tiedotettava käyttäjille siirtovelvoitteessa tapahtuvista muutoksista.*

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön tai muun niihin verrattavan yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjän, joka omistaa tai hallinnoi kiinteistön sisäistä tai usean kiinteistön välistä yhteisantenniverkkoa, jota käytetään joukkoviestinnän välittämiseen kiinteistössä käyttäjien päätelaitteisiin, on huolehdittava siitä, että 1 momentissa tarkoitetut ohjelmistot

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Edellä 1 momentissa tarkoitetut ohjelmistot ja palvelut on tarjottava käyttäjälle muuttamattomina ja samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa.

ja palvelut ovat käyttäjien saatavilla muuttamattomina ja samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa.

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön tai muun niihin verrattavan yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjän, joka omistaa tai hallinnoi kiinteistön sisäistä tai usean kiinteistön välistä yhteisantenniverkkoa, jota käytetään joukkoviestinnän välittämiseen kiinteistössä käyttäjien päätelaitteisiin, on huolehdittava siitä, että 1 momentissa tarkoitetut ohjelmistot ja palvelut ovat käyttäjien saatavilla muuttamattomina ja samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa.

294 §

294 §

Televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksun määrä

Televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksun määrä

Televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksu peritään vuosittain kahdessa erässä. Maksu määrätään maksettavaksi Liikenne- ja viestintäviraston päätöksellä.

Televisio- ja radiotoiminnan valvontamaksu peritään vuosittain *yhdessä tai* kahdessa erässä. Maksu määrätään maksettavaksi Liikenne- ja viestintäviraston päätöksellä.

304 §

304 §

Liikenne- ja viestintäviraston erityiset tehtävät

Liikenne- ja viestintäviraston erityiset tehtävät

Mitä 302, 303, 308, 309, 311–315, 325, 330–332, 336, 340, 344 ja 345 §:ssä säädetään, koskee myös verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 531/2012, jäljempänä EU:n verkkovierailuasetus, sekä EU:n sähköisen viestinnän sisämarkkina-asetuksen noudattamisen valvontaa ja rikkomisen seuraamuksia sekä mainituista asetuksista johtuvien riitojen ratkaisemista. EU:n sähköisen viestinnän sisämarkkina-asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua liikenteenhallintatoimenpiteisiin liittyvän henkilötietojen käsittelyn valvonta kuuluu kuitenkin tietosuojavaltuutetulle.

Mitä 302, 303, 308, 309, 311–315, 325, 330–332, 336, 340, 344 ja 345 §:ssä säädetään, koskee myös verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/612, jäljempänä EU:n verkkovierailuasetus, sekä EU:n sähköisen viestinnän sisämarkkina-asetuksen noudattamisen valvontaa ja rikkomisen seuraamuksia sekä mainituista asetuksista johtuvien riitojen ratkaisemista. EU:n sähköisen viestinnän sisämarkkina-asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua liikenteenhallintatoimenpiteisiin liittyvän henkilötietojen käsittelyn valvonta kuuluu kuitenkin tietosuojavaltuutetulle.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

*Tämän lain 227 § sovelletaan kuitenkin
vasta 1 päivästä tammikuuta 2024.*